

solidarnost je naša snaga

Solidarna poseta ratnim izbeglicama u Adaševcima

14. 3. 2016.

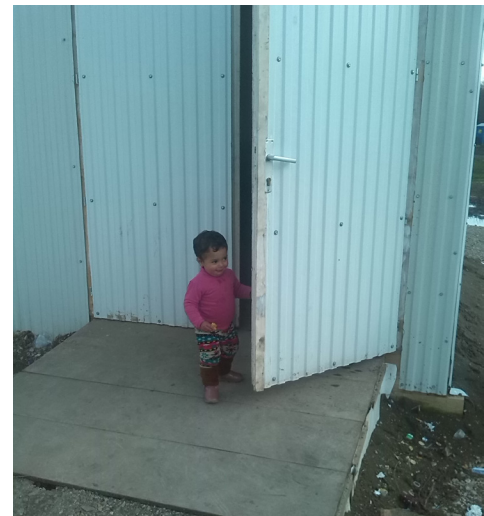
Dana 14. 3. 2016. aktivistkinje/i Žena u crnom, Violeta i Mirko posetili su izbeglički centar u Adaševcima kod Šida. Mesto gde je smešten centar jedno je proširenje na autoputu, tu se nalazi benzinska pumpa i napušteni motel. Ovo mesto je korišćeno u prethodnom periodu dok je funkcionisala Balkanska ruta, za kratkotrajni odmor (2- 3 sata) izbeglica, koje su autobusima prevožene od Preševa ka granici sa Hrvatskom. Sada je ovo mesto pretvoreno u kamp u kojem će se izbeglice zadržavati duži vremenski period.

Prizemni delovi napuštenog i oronulog motela su renovirani i u njima se nalaze prostorije državnih organa, kao i dve veće prostorije u kojima izbeglice mogu boraviti. U njima se nalaze klupe za sedenje, kao i veći broj priključaka za struju, a postoji i wi-fi. Sa zadnje strane motela, nalazi se livada, na kojoj je podignuto 5-6 velikih šatora u kojima borave izbeglice. U svakom šatoru postoji oko četrdesetak kreveta, kao i strunjače na podu, na kojima se sedi. Šatori se greju samo preko dana, noću ne i ljudi su nam se požalili da je veoma hladno. Kada smo ušli u šator osetio se nepodnošljiv miris nekakvih hemikalija. U tom šatoru su bile tri porodice, koje smo u tom momentu zatekli sa decom koja su bila bolesna i svi su kašljali. Jedna devojčica od dve godine je ležala i gorela u temperaturi. Roditelji su bili jako zabrinuti i rekli su nam da je celu noć imala temperaturu i da hitnu pomoć nisu dobili.

Saznali smo da trenutno u kampu ima oko 300 izbeglica, od toga oko 50 dece, velika većina su Sirijci, a ima i nešto Iračana. U razgovoru sa izbeglicama saznali smo da su u kampu već 7 dana, da im niko ne govori šta će biti, na sva pitanja dobijaju uvek isti odgovor, „ne znam“. Od hrane dobijaju supu od **REMAR**-a, španske humanitarne organizacije, (inače REMAR-u nije dozvoljeno od strane uprave centra da kuvaju drugu hranu osim supe), od Komesarijata i Crvenog Krsta dobijaju za ručak i večeru konzervu tunjevine. Izbeglice su nam se žalile da nemaju adekvatnu hranu za malu decu.

Nekad nema ni lekara u centru, pa im kažu da dođu kasnije. Ovo ih dodatno brine, jer ima dosta bolesne dece u kampu, a videli smo i jednu ženu, koja je pred porođajem.

Ono što je novo je da je ceo prostor ograđen žicom. Takođe su nam rekli da je medicinska pomoć loša, za sve tegobe na koje se žale, kao lek dobijaju vitamin C. U okviru kampa se nalazi petnestak mobilnih wc-a, kao i cisterna sa vodom, ali nismo videli tuševe. Na naša pitanja da li imaju slobodu kretanja, da li mogu slobodno izlaziti iz centra, izbeglice su nam rekle da ni oni ne znaju. Odlaze do pumpe koja se nalazi pored centra, gde mogu kupiti neke sitnice, grickalice, slatkiše ili cigarete. Najbliže mesto, gde postoji prodavnica i apoteka je 6km udaljeno. Rekli su nam da se tog

solidarnost je naša snaga

dana desilo da su dva mladića izašla van centra i da su jeli doručak u blizini. Onda su im policajci rekli da se vrate iza ograde, oni to nisu uradili, a policajci su počeli da ih udaraju. Izgleda kao da se mogu kretati u neposrednoj okolini centra, do pumpe npr., ali da bi ih policija zaustavila, ako bi krenuli dalje, ka gradu. Ovo su nam potvrdili i ljudi iz **REMAR**-a, koliko su oni upoznati, izbeglice ne smeju napuštati centar, ali policija nije toliko stroga i pušta ljude da stoje ispred, kao i da idu do pumpe, na takvo ponašanje policije utiče i činjenica, da kilometrima okolo nema ničega, osim njiva i polja. Pri ovoj poseti pomogli su nam ljudi iz REMAR-a, koji su nas proveli kroz ceo centar. Rekli su nam da ovde policija ne obraća toliko pažnju što se tiče ulaska u centar, kao što je to u Preševu. Keks i čajeve koje smo doneli, predali smo **REMAR**-u koji će ih podeliti izbeglicama a voće je podeljeno odmah.

Budući da će ovi ljudi provesti duži vremenski period ovde, najhitnije im je potrebno hrana i lekovi kao i hrana za decu.

Pošto se država stalno oglašava kako izuzetno vodi računa o izbeglicama i kako im je boravak u Srbiji najugodniji, ova naša poseta kao i sve posete pre ove svedoče da to baš i nije tako i da novac koji je država Srbija primila na ime pomoći za izbeglice troši, očito u druge svrhe.

Zabeležili: Violeta Đikanović i Mirko Medenica

